

Иванку (показва мечтъ си).

Ти самъ виждашъ.

Асѣнь.

Ами че не ште ли ти бѣде тежка тая корона, Иванко?

Иванку.

Азъ штѣ те оставѣж да живѣешъ, но само...

Асѣнь.

Колко си великодушень, Иванко! Но земи (подава му прѣстенъ) нѣка ти служи това за заштита отъ мойтъ хора. Иди си и бѣди спокоинъ: Асѣнь ти проштава всичко...

Иванку.

Не се лъжи, Асѣне: всичко е свършено за тебе. Палатитѣ сѣ обколени отъ мойтъ хора; вѣтрѣ въ самитѣ палати стражата е моя; велможитѣ...

Асѣнь.

И тѣ сѣ съ тебе, знамъ. Ами братъ ми, Петъръ, — той не е ли съ тебе?

(Чува се силенъ звонъ).

Иванку.

Чувашъ ли, Асѣне?

Асѣнь.

Това е Отецъ Иванъ, Иванко; но ти си въ безопасно мѣсто. Остани тукъ и бѣди спокоинъ.

Иванку.

То е братъ ми и другитѣ велможи. (пристъпва къмъ Асѣня).

Асѣнь.

Какъ ми е жално за тебе, Иванко...

(Чува се отъ вѣнъ шумъ).